

Opiskelijat tekemässä digiloikkaa

Yliopiston strategian mukaisesti opiskelijat ovat keskiössä myös opetuksen digiloikan toteutuksessa. Mutta mitä se keskiössä oleminen käytännössä tarkoittaa? Tässä viisi digiloikka-hankkeiden testaamaa keinoa opiskelijoiden osallistamiseen.

1. Opiskelijat mukaan ohjausryhmätyöhön

Monet hankkeet ovat ottaneet opiskelijat mukaan digiloikkaprojektien ohjausryhmiin – osassa jo hakemusvaiheessa. Tämä helpottaa yhteydenpitoa opiskelijoiden suuntaan ja luo kanavan välittömälle opiskelijapalautteelle jo ideointivaiheessa. Yksittäiset opiskelijat tarjoavat vain yksittäisiä näkökulmia ja paras tulos saadaan moniäänisellä osallistamisella.

2. Kerää palautetta

Digiloikan synnyttämistä kursseista moni on vasta kevätlukukaudella, joten systemaattista opiskelijapalautetta niiden toteutuksesta ei vielä ole. Pääsääntöisesti vaikuttaa kuitenkin siltä, että opiskelijat ovat ottaneet digiloikan avosylin vastaan. Sähköisten kurssien suhteen toiveet ovat olleet samankaltaisia kuin perinteistenkin: opiskelijat haluavat saada myös sähköisillä alustoilla vuorovaikutusta, ohjausta ja joustavia suoritusaikoja. Palautetta toteutuneista kursseista voi kerätä myös kasvotusten. Esimerkiksi teologian ja uskonnotutkimuksen kandiohjelmassa kerätään erillinen opiskelijoista koostuva testiryhmä, joka antaa kokemuksistaan raportin.

3. Palkkaa opiskelija hankekoordinaattoriksi

Useissa hankkeissa käytännön asioita pyörittävät hankkeisiin palkatut harjoittelijat tai projektikoordinaattorit, jotka voivat olla alan opiskelijoita. Tämä on yliopistoyhteisössä varsin tyypillistä: raja henkilökunnan ja opiskelijoiden välillä on joskus häilyvä ja status muuttuu tilanteen mukaan. Hankkeisiin palkatut opiskelijat voivat toimia käsipareina kurssien suunnitteluvaiheessa ja myöhemmin opettajien tukena kurssien ollessa käynnissä. Jälkimmäinen hyödyttää kaikkia osallisia, sillä onhan vertaisopettajana toimiminen tutkitusti myös paras tapa oppia itse.

4. Järjestä avoimia tilaisuuksia

Digiloikan toteutukseen on liittynyt myös avoimia tilaisuuksia, kuten kasvatustieteellisessä tiedekunnassa neljästi vuodessa järjestettävä Digitori, johon myös opiskelijat ovat tervetulleita. Näidenkin suhteen vain mielikuviutus on rajana. Ympäristö- ja elintarviketalouden kandiohjelmassa suunniteltiin jopa Think Companyn kanssa tehtävää Mini Challengea, mutta kompastuskiveksi nousi opiskelijoiden saaminen tilaisuuteen paikalle. Kiristyvän opiskelutahdin ja opintojen aikaisen työssäkäynnin keskellä opiskelijoiden osallistaminen lukujärjestyksen ulkopuolisiin tilaisuuksiin voi olla vaikeaa, mikä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö kannattaisi yrittää.

5. Ole yhteydessä ainejärjestöön

Helpoin tapa saada yhteys opiskelijoihin on olla yhteydessä tieteenalalla toimivaan ainejärjestöön. Jos ainejärjestön opintovastaava ei itse ehdi mukaan opetuksen kehitystyöhön, osaa ainejärjestö ohjata tiedustelut sopiville opiskelija-aktiiveille. Kannattaa kuitenkin ottaa huomioon se, että ainejärjestöjen hallitukset istuvat kalenterivuoden, eli vuodenvaihteessa vastauksen saaminen voi olla vaikeaa. Iso pyörä -koulutus uudistuksen jäljiltä ainejärjestöjen jäsenkunta ei kaikilta osin vastaa uusia koulutusohjelmia, mikä vaatii opettelua sekä opettajilta että opiskelijoilta.

Heikki Isotalo

Opetuksen digiloikan ohjausryhmän jäsen ja Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan koulutuspoliittinen asiantuntija